מדוע לא נחתמ
בספרד? ✶ מ
הגיע הטרקס המי

מתוך חומר העדויות עולות עובדות מזעזועות על השערוריה הכלכלית הגדולה ביותר במדינת־ישראל. חברת־החשמל הפכה למיפעל הגדול ביותר בארץ מבחינת היקף ההשקעות הכספיות שבה. מחזורה של חברת־החשמל נאמד בכ־10 אחוז מתקציב המדינה כולה.

לפתע התברר שכל מי שמעורב בשערוריית חברת־החשמל מודה לפחות בדבר אחד: עשרות ומאות מיליוני לירות בוזבזו, ירדו לטימיון והושלכו. הסכום שאותו הפסידה חברת־החשמל עד כה, בחוזים שהעשירו חברות, סוכנים ומתווכים זרים, יחד עם הטעויות הנוראיות שנעשו, היו יכולים לכסות כמה מונים את הקיצוץ בתקציב הביטחון (ראה עמוד 31), המעסיק עתה את צמרת המערכת הביטחונית ומאיים על שלמות הממשלה.

חבר דירקטוריון אונגר
מי הדליף?

דויד שיפמן

העתון הזהיר

כ אשר הוחלט על הקמת תחנות־כוח שיופעלו על־ידי פחם, תחת תחנות־הכוח המיושנות, המופעלות על־ידי המזוט היקר, נערכה כביכול חברת־החשמל לרכישת פחם. החישובים הראו כי מדינת־ישראל תזדקק לשלושה וחצי מיליון טון פחם ב־1984, כשתחנת־הכוח בחדרה תעבוד ב־

הקצר

ב יום החמישי שעבר נועדו לארוחת צהריים במיסעדה גונדולה בתל־אביב, המנהל המודח של חברת־החשמל יוסף טוליפמן והרמטכ"ל לשעבר צבי ("צ'רה") צור. למקום נכנס סגן־ראש־הממשלה, שימחה ארליך. הוא ניגש אל טוליפמן, לחץ את ידו ואמר: "הייתי מאוד מעוניין להיפגש איתך ולשוחח על כל מה שקורה בחברת־החשמל." טוליפמן הבין את כוונתו של ארליך. סגן־ראש־הממשלה ידוע כמתנגדו של שר־האנרגיה, יצחק מודעי, בתוך המיפלגה־הליברלית. הוא רצה להיבנות מהסיכסוך שבין טוליפמן ומודעי.

"אני לא מעוניין," השיב טוליפמן לשר הנידהם.

"אבל בכל זאת," המשיך ארליך, "אני חושב שכדאי שנשוחח. אולי תיתן לי את מיספר הטלפון שלך בבית, ואני אתקשר אליך לקבוע פגישה?" טוליפמן השיב בייובש: "המיספר נמצא בספר הטלפונים." ארליך עזב את השולחן בבושת־פנים.

שיחה זו מלמדת, יותר מכל, על אופיו של האיש שפתח במאבק ציבורי כדי לנסות ולהבריא את חברת־החשמל. טוליפמן ידע שתמיכה של סגן־ראש־הממשלה יכולה לעזור לו במאבקו, אך הוא אינו מוכן ליטול חלק במישחק־כוחות פוליטי. לכן דחה את ידו המושטת של ארליך.

עדותו של טוליפמן בוועדת־החקירה של הכנסת בשבועיים האחרונים, ותשובתו של יושב־ראש הדירקטוריון של חברת־החשמל, דויד שיפמן לטוליפמן, נקראים בנשימה עצורה גם על־ידי אנשים שאינם כלכלנים. היקף מלא. אחד המקורות הראשונים לקניית פחם היתה אוסטרליה. בתקופה שבה נערך המשא־ומתן עם מדינה זו היה הפחם האוסטרלי זול יחסית, בגלל השפל העולמי במחירים. חברת־החשמל שלחה את נציגיה לאוסטרליה, אולם אלה החליטו על עיסקה מצומצמת: רכישת מיליון טון פחם לשנה בילבד, למשך חמש שנים. חוסר הערכה נכונה גרם לכך, שאנשי חברת־החשמל חשבו שאפשר יהיה למצוא פחם זול יותר במקומות אחרים.